

- 8) ustalanie i kontrola toku służby przeciwpożarowej członków straży w dostosowaniu do okresów ruchu zakładu;
- 9) utrzymywanie w szeregach straży karność oraz udzielanie członkom straży pochwał i wymierzanie kar porządkowych, przewidzianych w przepisach normujących służbę wewnętrzną;
- 10) przedstawianie wyróżniających się pracą i zasługami członków straży do nagród i odznaczeń;
- 11) czuwanie nad przestrzeganiem obowiązku ubezpieczenia członków straży od nieszczęśliwych wypadków.

§ 11. 1. Komendant kieruje strażą jednoosobowo.

2. Zastępcę komendanta straży, dowódców plutonu i sekcji oraz kierowników innych komórek organizacyjnych wyznacza komendant straży za zgodą inspektora ochrony przeciwpożarowej jednostki nadrzędnej zakładu pracy.

§ 12. Spory i zatargi między członkami straży dotyczące służby ochrony przeciwpożarowej rozstrzyga komendant straży.

R o z d z i a ł IV.

Organizacja wewnętrzna.

§ 13. Etaty osobowe i sprzętu straży określają normy zawarte w zarządzeniu w sprawie rozmieszczenia, liczebności oraz norm etatów osobowych i sprzętu straży pożarnych.

§ 14. 1. Stopnie funkcyjne i dystynkcje oraz wzory umundurowania i oznak pożarniczych komendanta oraz pozostałych członków straży ustala się według przepisów przewidzianych dla terenowych ochotniczych straży pożarnych.

2. Do członków straży będących członkami Korpusu Technicznego Pożarnictwa mają zastosowanie przepisy obowiązujące personel zawodowych straży pożarnych.

§ 15. 1. Wyposażenie techniczne straży oraz ekwipunek członków straży stanowi własność zakładu.

2. Członek straży występujący ze straży jest obowiązany zwrócić znajdujące się w jego posiadaniu części sprzętu i ekwipunku.

§ 16. Wydatki na cele organizacyjne i rzeczowe straży pokrywa zakład w ramach przewidzianych na ten cel środków.

§ 17. Czynności poszczególnych jednostek organizacyjnych straży oraz jej członków określa regulamin służby wewnętrznej, ustalony przez głównego inspektora ochrony przeciwpożarowej resortu, a gdy to stanowisko pracy nie jest utworzone — przez właściwego inspektora ochrony przeciwpożarowej.

R o z d z i a ł V.

Nadzór.

§ 18. 1. Nadzór i kontrolę fachową nad strażą sprawują właściwe organy ochrony przeciwpożarowej.

2. Jeżeli w jednostkach, którym podlega zakład posiadający straż, nie ma organów ochrony przeciwpożarowej, o których mowa w art. 7 ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o ochronie przeciwpożarowej i jej organizacji, przewidziane w regulaminie uprawnienia głównych inspektorów ochrony przeciwpożarowej przechodzą na wojewódzkiego komendanta straży pożarnych, a uprawnienia inspektorów ochrony przeciwpożarowej — na powiatowych komendantów straży pożarnych.

R o z d z i a ł VI.

Rozwiązanie straży.

§ 19. 1. Rozwiązanie straży następuje zgodnie z decyzją komendanta wojewódzkiego straży pożarnych, wydaną w porozumieniu z kierownictwem zakładu, właściwym inspektorem ochrony przeciwpożarowej oraz wojewódzkim inspektoratem ochrony.

2. Pozostały po zlikwidowaniu straży sprzęt techniczny oraz części ekwipunku strażaków powinny być przekazane na cele ochrony przeciwpożarowej innym zakładom stosownie do wytycznych, jakie w tym zakresie wydane będą przez Komendę Główną Straży Pożarnych. Sprzęt ten przydzielany będzie w trybie przewidzianym dla przekazywania majątku trwałego pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej. Wnioski w sprawie przekazania opracowuje właściwy inspektor ochrony przeciwpożarowej w porozumieniu z kierownikiem zakładu, w ramach którego istniała zlikwidowana straż zakładowa.

1395

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 5 listopada 1953 r.

w sprawie terminu zgłaszania niektórych wierzytelności oraz w sprawie zasad likwidacji udziałów w rachunku „polskim” byłych spółdzielni kredytowych.

Na podstawie art. 25 ust. 2 oraz art. 39 ust. 2 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wierzyciele spółdzielni kredytowych przejętych przez banki na podstawie art. 25 ust. 1 pkt 1 dekretu z dnia 25 października 1948 r. o reformie bankowej (Dz. U. z 1951 r. Nr 36, poz. 279), którzy nie figurują w pasywach tych spółdzielni, powinni zgłosić na piśmie swoje wierzytelności Bankowi Gospodarstwa Krajowego, a wierzyciele b. Banku Gospodarstwa Spółdzielczego —

Bankowi Rolnemu w ciągu miesiąca od dnia wejścia w życie niniejszego zarządzenia.

2. Bank, któremu zgłoszono wierzytelność, wyda w ciągu 14 dni od dnia otrzymania zgłoszenia decyzję o przyjęciu lub nieprzyjęciu wierzytelności.

3. Od decyzji banku o nieprzyjęciu wierzytelności służy wierzycielowi odwołanie do Ministra Finansów w ciągu 14 dni od daty doręczenia decyzji. Decyzja Ministra Finansów jest ostateczna.

4. Wierzytelności nie zgłoszone w terminie określonym w ust. 1 lub nie przyjęte nie będą zaspokojone.

§ 2. 1. Bank, który wraz z agendami oraz aktywami i pasywami spółdzielni kredytowej przejął również jej fundusze własne i fundusz udziałowy, wypłaci udziały z nadwyżki rzeczywistej wartości przejętych aktywów i funduszy własnych ponad koszty likwidacji i przejęte zobowiązania oraz roszczenia zgłoszone przez inne banki z tytułu strat poniesionych przy realizacji przejętych przez nie aktywów tej spółdzielni.

2. Jeżeli nadwyżka (ust. 1) w poszczególnej przejętej spółdzielni kredytowej nie wystarczy na zaspokojenie udziałów w całości, będą one wypłacone częściowo w stosunku proporcjonalnym funduszu udziałowego do nadwyżki ustalonej na podstawie rozliczenia zatwierdzonego przez Ministra Finansów.

§ 3. 1. Termin wypłaty udziałów, ustalony w obwieszczeniach Banku Gospodarstwa Krajowego, zamiesz-

czonych w Monitorze Polskim Nr B-15 z dnia 3 kwietnia 1952 r. oraz Nr B-45 z dnia 31 grudnia 1952 r., przedłuża się do dnia 31 grudnia 1953 r.

2. W terminie przewidzianym w ust. 1 powinny być również podjęte w Banku Rolnym należności z tytułu udziałów w b. Banku Gospodarstwa Spółdzielczego.

§ 4. Udziały nie podjęte w terminie określonym w § 3 będą przeznaczone na pokrycie niedoborów innych spółdzielni kredytowych, a kwota, która pozostanie po pokryciu tych niedoborów, będzie przekazana Narodowemu Bankowi Polskiemu z przeznaczeniem dla gminnych kas spółdzielczych.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: w z. W. Trąmpczyński

1396

ZARZĄDZENIE MINISTRA SZKOLNICTWA WYŻSZEGO

z dnia 9 listopada 1953 r.

w sprawie zmian organizacyjnych w Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia 15 grudnia 1951 r. o szkolnictwie wyższym i o pracownikach nauki (Dz. U. z 1952 r. Nr 6, poz. 38) zarządza się, co następuje:

§ 1. W Akademii Górniczo-Hutniczej w Krakowie na Wydziale Komunikacji przy katedrze termodynamiki obok istniejącego zakładu tworzy się zakłady:

- 1) pomiarów maszyn,
- 2) silników parowych i kotłów.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 września 1953 r.

Minister Szkolnictwa Wyższego: w z. O. Achmatowicz

1397

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU MIĘSNego I MLECZARSKIEGO

z dnia 29 października 1953 r.

w sprawie zasad obrotu opakowaniami stosowanymi przy dostawach towaru, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego.

Na podstawie § 2 ust. 1 uchwały nr 16 Prezydium Rządu z dnia 10 stycznia 1952 r. w sprawie zasad obrotu opakowaniami (Monitor Polski Nr A-9, poz. 82) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy wstępne.

§ 1. Zarządzenie dotyczy następujących kategorii opakowań wypożyczanych i sprzedawanych, używanych przy dostawach towaru, dokonywanych przez jednostki podległe Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego:

- 1) opakowania wypożyczane:
 - a) beczki żelazne,
 - b) konwie do mleka,
 - c) transporterki,
 - d) skrzynie typowe,
 - e) faski do marynat,
 - f) beczki drewniane,
 - g) worki tkane,
 - h) skrzynie jajczarskie z wkładkami,
 - i) skrzynie drewniane do wędlin, podrobów i mięsa w elementach;
- 2) opakowania sprzedawane:
 - a) skrzynie do ryb wędzonych,
 - b) słoiki,

- c) kartony wysyłkowe,
- d) butelki do mleka.

§ 2. Za dostawcę uważa się podległy Ministrowi Przemysłu Mięsnego i Mleczarskiego zakład, który zapakował oraz dokonał wysyłki towaru w opakowaniu, za odbiorcę zaś zakład, na który wystawiona jest faktura za dokonaną dostawę towaru.

II. Przepisy wspólne dla opakowań wypożyczanych i sprzedawanych.

§ 3. 1. Opakowania należy zabezpieczyć przed kradzieżą, uszkodzeniami, ogniem, szkodliwymi warunkami atmosferycznymi itp. oraz przechowywać w warunkach higienicznych i odpowiadających obowiązującym przepisom.

2. Kierownictwo każdego zakładu odbiorcy wyznaczy miejsce lub pomieszczenie na przechowywanie opróżnionych opakowań.

3. Opakowania nie mogą być używane przez odbiorcę do przechowywania lub przewożenia innego rodzaju towaru niż ten, dla którego przeznaczone jest opakowanie.

§ 4. 1. Odbiorca obowiązany jest oczyścić opakowania przez usunięcie z nich wszelkich odpadków,